

Dosarul nr. 2ra-917/16

Instanța de fond: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău – V. Mihăilă

Instanța de apel: CA Chișinău – M. Guzun, A. Nogai, Vl. Brașoveanu

DECIZIE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de JustițieÎn componență:
Președintele ședinței
JudecătoriSvetlana Filincova,
Sveatoslav Moldovan, Iurie Bejenaru,
Elena Covalenco, Maria Ghervas

examinând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul de Poliție Botanica, mun. Chișinău în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Alionei Mardari împotriva Inspectoratului de Poliție Botanica, mun. Chișinău, Inspectoratului General al Poliției privind încasarea indemnizației de eliberare din serviciu, penalității, dobânzii de întârziere și recuperarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015,

CONSTATĂ :

La 30 aprilie 2015 Aliona Mardari s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Botanica, mun. Chișinău, solicitând încasarea indemnizației de eliberare din serviciu în mărime de 38 440 lei, dobânda de întârziere în mărime de 0,01 % din suma de 38 440 lei, calculată începând cu 15 aprilie 2015 până la data achitării, prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată. (f.d.3-4)

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 21ef din 16 ianuarie 2015 a fost eliberată din funcția de inspector inferior al serviciului statistic al secției management operațional al IP Botanica cu încetarea serviciului în poliție în legătură cu lichidarea subdiviziunii și reducerea statelor de personal. Potrivit art. 65, alin. (2), lit. c) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului coroborat cu art. 186, alin. (4) Codul muncii reclamanta beneficiază de o indemnizație unică de eliberare din serviciu în mărime de 10 salarii lunare, ceea ce constituie 38 440 lei, care urma a fi achitată de pârât. Fiindcă, Inspectoratul de Poliție Botanica, mun. Chișinău nu i-a achitat indemnizația cuvenită, la 01 aprilie 2015 s-a adresat cu o cerere prealabilă, care a fost lăsată fără răspuns.

Reclamanta a solicitat încasarea în mod forțat de la pârât a indemnizației de concediere în mărime de 38 440 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 0,01 % din

suma datorată începând cu 15 aprilie 2015 și până la data achitării, prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 29 mai 2015 a fost introdus în proces în calitate de copârît Inspectoratul General al Poliției. (f.d.22, verso)

Prin ordinul de plată nr.313 din 09 iunie 2015 IP Botanica, mun. Chișinău a achitat reclamantei indemnizația cu reținerea impozitului pe venit în sumă de 31 853 lei.

La 08 iulie 2015 reclamanta a depus cerere de concretizare, solicitând încasarea de la Inspectoratul de Poliție Botanica, mun. Chișinău a impozitelor reținute în mărime de 6780 lei, dobânda de întârziere în mărime de 5434 lei, dobânda de întârziere în legătură cu neachitarea în termen a indemnizației unice de concediere în mărime de 0,01 % din suma de 6992,28 lei, calculată de la 09 iunie 2015 până la data achitării, prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată. (f.d.38-39)

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 17 iulie 2015 s-a admis parțial acțiunea cu încasarea de la Inspectoratul de Poliție Botanica, mun. Chișinău în beneficiul Alionei Mardari a indemnizației de eliberare din serviciu în mărime de 6 992,28 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 1000 lei. În rest pretențiile Alionei Mardari au fost respinse. (f.d.51, 55-58)

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 17 iulie 2015 Inspectoratul de Poliție Botanica, mun. Chișinău a contestat-o cu apel, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea reclamantei să fie respinsă integral. (f.d.54, 68-71)

La 14 august 2015 Aliona Mardari a contestat hotărârea instanței de fond, solicitând casarea parțială a acesteia, adoptând o nouă hotărâre, prin care pretențiile privind încasarea dobânzii de întârziere și a prejudiciului moral să fie admise integral. (f.d.61-62)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul de Poliție Botanica, mun. Chișinău. S-a admis apelul declarat de către Aliona Mardari cu casarea parțială a hotărârii în partea respingerii cererii de încasare a suplimentului de 0,01 % și recuperarea prejudiciului moral cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care s-a încasat de la Inspectoratul de Poliție Botanica, mun. Chișinău dobânda de întârziere în mărime de 5 434 lei și suma de 0,01 % calculată din restanța indemnizației de eliberare din serviciu în mărime de 6 992,28, începând cu 09 iunie 2015 și până la data achitării, prejudiciul moral în mărime de 1 500 lei. (f.d.88-95)

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 19 februarie 2016 Inspectoratul de Poliție Botanica, mun. Chișinău a contestat-o cu recurs, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea reclamantei să fie respinsă ca neîntemeiată. (f.d.98-104, 117-118)

La 04 aprilie 2016 recurentul și-a suplinit cererea de recurs. (f.d.117-118)

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel a examinat unilateral litigiul, dând apreciere numai argumentelor reclamantei, considerându-le întemeiate, iar probele prezentate de către pârât au fost ignorate. Totodată, Inspectoratul de Poliție Botanica a invocat că este o subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției și prin urmare reclamanta a înaintat acțiunea către pârâtul necorespunzător.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 a fost recepționată de recurent la 22 decembrie 2015 (f.d.106)

Cererea de recurs, depusă la 19 februarie 2016 confirmă exercitarea căii de atac în termen.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit.b) CPC instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Verificând legalitatea deciziei adoptate în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul, depus de către Inspectoratul de Poliție Botanica, mun. Chișinău, întemeiat și care urmează să fie admis din următoarele motive.

Colegiul lărgit reține că Aliona Mardari a activat în calitate de inspector inferior al serviciului statistic al secției management operațional a Inspectoratului de Poliție Botanica al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP al MAI.

Prin ordinul nr.21ef din 16 ianuarie 2015 al Inspectoratului General al Poliției reclamanta a fost eliberată din funcția deținută cu încetarea serviciului în poliție în legătură cu lichidarea subdiviziunii și reducerea statelor de personal, începând cu 19 ianuarie 2015.

Potrivit art.65, alin.(2), lit. c) al Legii nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului din 27 decembrie 2012 Aliona Mardari beneficiază de o indemnizație unică de eliberare din serviciu în mărime de 10 salarii lunare, ceea ce constituie 38 440 lei.

Indemnizația unică de concediere conform art. 20, lit. g) Cod fiscal în redacția Legii din 08 februarie 2007 este o sursă de venit neimpozabilă.

Potrivit art. 143, alin.(1), lit. a) Codul muncii dacă nu se contestă cuantumul tuturor sumelor ce se cuvin salariatului de la unitate, efectuarea achitărilor se face în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care continuă să lucreze până în ziua eliberării din serviciu – în ziua eliberării.

La momentul eliberării din serviciu angajatorul nu i-a achitat indemnizația unică de concediere.

La data de 12 aprilie 2015 au fost operate modificări în legislația fiscală în partea indemnizației unice de concediere.

Astfel, prin Legii nr.71 din 12 aprilie 2015, în vigoare din 01 mai 2015 indemnizația unică de concediere a fost exclusă din sursa de venit neimpozabilă.

Prin ordinul nr. 313 din 09 iunie 2015 angajatorul a transferat la contul cardului bancar al reclamantei indemnizația unică de concediere în mărime de 31 853,72 lei, fiind reținut impozitul pe venit în sumă de 6 992,28 lei.

Instanța de recurs constată că angajatorul ilegal a aplicat art.20, lit. g) Cod fiscal în redacția Legii nr.71 din 12 aprilie 2015 în vigoare la data achitării indemnizației și a reținut impozitul, ori indemnizația unică de concediere urma să fie achitată la data eliberării, 19 ianuarie 2015 în perioada în care indemnizațiile unice de concediere erau atribuite la sursele de venit neimpozabile.

Fiindcă, indemnizația unică de concediere urma a fi achitată la data eliberării din funcție, angajatorul la momentul achitării acesteia, 19 iunie 2015, incorect prin prisma art.20, lit. g) Cod fiscal în redacția legii din 15 aprilie 2015, în vigoare din 01 mai 2015 a aplicat în privința acesteia instituția impozitării, or legea nu are efect retroactiv. Aceasta rezultă și din prevederile art.3, alin. (4) Cod fiscal conform căruia impozitarea se efectuează în baza prezentului cod și a altor acte normative adoptate în conformitate cu acesta, publicate în mod oficial și care sunt în vigoare pe perioada stabilită pentru achitarea impozitelor și taxelor.

Reclamanta întemeiat a solicitat încasarea de la angajator a sumei impozitului de 6 992,28 lei, reținută neîntemeiat din indemnizația unică de concediere.

Cât privește pretențiile reclamantei privind încasarea dobânzii de întârziere pentru neachitarea în termen a indemnizației pentru perioada 17 ianuarie 2015 – 09 iunie 2015 în mărime de 5 434 lei, dobânda de întârziere în mărime de 0,1 % din suma de 6 992,28 lei, calculată de la 09 iunie 2015 și până la data achitării instanța de recurs le consideră neîntemeiate.

Potrivit art. 330, alin. (2) Codul muncii în caz de reținere din vina angajatorului a plăților în caz de eliberare convenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,1 la sută din suma neplătită în termen.

În speță, instanța de recurs reține că nu a fost probată vina angajatorului la întârzierea achitării plăților de concediere a reclamantei.

Articolul 10 alin.1) al Legii nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul poliștilor stipulează că poliția este finanțată de la bugetul de stat și alte surse neinterzise de lege.

Prin adoptarea Legii nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutului poliștilor din 27 decembrie 2012 au fost puse în aplicare unele garanții sociale, care necesită surse financiare suplimentare, fiind totodată majorate și cuantumul indemnizației la încetarea raporturilor de muncă. Cheltuielile efectuate la achitarea indemnizației unice de concediere sunt de ordin neprevăzut și nu pot fi planificate inițial la repartizarea bugetului. Fiindcă, numărul de angajați, care urmează a fi eliberați pe parcursul anului nu poate fi estimat exact duce la formarea unei datorii care depășesc sumele alocate în acest sens.

Colegiul lărgit remarcă că reclamanta a întrerupt raportul de muncă la 19 ianuarie 2015, când nu era aprobată Legea bugetului pentru anul 2015, fiind imposibil de identificat surse financiare suplimentare pentru a achita indemnizația unică de concediere. Mai mult ca atât, la 01 martie 2015, potrivit informației operative privind starea decontărilor formate din cheltuielile de bază în instituțiile finanțate din buget de către Inspectoratul General al Poliției a fost solicitată alocarea surselor financiare suplimentare în scopul stingerii datoriilor. Legea bugetului pentru anul 2015 a fost aprobată la 28 aprilie 2015.

Urmare a alocării surselor financiare suplimentare, angajatorul benevol la 19 iunie 2015 a transferat la contul de card al reclamantei suma restantă și în această situație nu poate fi invocată culpa angajatorului, de aceea nu pot fi aplicate sancțiunile prevăzute la art.330, alin.(2) Codul muncii, prin calcularea unei penalități de 0,01% din suma achitată cu întârziere.

Cu referire la pretenția privind recuperarea prejudiciului moral instanța de recurs constată că nu a fost probată de reclamantă și urmează a fi respinsă.

Totodată, Colegiul lărgit constată că responsabil de achitarea indemnizației este Inspectoratul General al Poliției.

La caz, instanța de recurs reține prevederile art. 15, alin. (1) al Legii nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului din 27 decembrie 2012 conform căruia poliția se organizează în subdiviziuni teritoriale – unități ale Poliției cu personalitate juridică, de competență teritorială corespunzător împărțirii administrativ-teritoriale a țării, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care sânt amplasate și își desfășoară activitatea în teritoriul unității administrativ-teritoriale în baza regulamentelor de organizare și funcționare aprobate de șeful Inspectoratului General al Poliției. Șeful Inspectoratului General al Poliției propune Ministrului Afacerilor Interne proiectul bugetului anual al IGP și proiectele de rectificare a acestuia și gestionează bugetul aprobat de Ministrul Afacerilor Interne.

Totodată, Colegiul lărgit conchide că potrivit Informației operative privind starea decontărilor formate din cheltuielile de bază în instituțiile finanțate din bugetul de stat la situația din 01 martie 2015 IP Botanica, mun. Chișinău a informat Inspectoratul General al Poliției despre existența datoriilor creditoriale la compartimentul indemnizații achitate la încetarea raporturilor de muncă. (f.d.32, 32 verso). Prin scrisoarea nr. 34/5-M-30/15 din 10 martie 2015 Inspectoratul General al Poliției a informat reclamanta că indemnizația unică de concediere a fost luată la evidența contabilă, iar prin ordinul de plată nr. 313 din 09 iunie 2015 a efectuat transferul la contul de card al reclamantei a plății corespunzătoare.

Instanța de recurs relevă că odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului din 27 decembrie 2012 și ca rezultat al constituirii Inspectoratului General al Poliției soluționarea diferendelor izvorâte din raporturile de muncă dintre angajații din subordinea acestuia va viza anume Inspectoratul General al Poliției cu care salariații au încheiat nemijlocit contracte individuale de muncă.

Astfel, responsabil de achitarea indemnizației unice de concediere restantă în mărime de 6 992,28 lei, reținută neîntemeiat ca impozit și a cheltuielilor de judecată în mărime de 1 000 lei, care sunt reale necesare și rezonabile, este Inspectoratul General al Poliției, cu care reclamanta s-a aflat în raport de muncă și care prin încheierea instanței de judecată din 29 mai 2015 a fost introdus în proces în calitate de copârț.

Prin urmare, suma restantă a indemnizației de concediere în mărime de 6992,28 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 1 000 lei urmează să fie încasată de la Inspectoratul general al Poliției.

Din considerentele menționate și având în vedere că Judecătoria Botanica mun. Chișinău și Curtea de Apel Chișinău au stabilit circumstanțele pricinii și nu este necesară verificarea și administrarea suplimentară a altor dovezi, însă au apreciat arbitrar probele administrate și au aplicat eronat normele de drept material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Inspectoratul de Poliție Botanica, mun. Chișinău, a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015

și hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 17 iulie 2015 și a emite o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii.

În conformitate cu art.445, alin.(1), lit.b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de către Inspectoratul de Poliție Botanica, mun. Chișinău.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 și hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 17 iulie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Alionei Mardari împotriva Inspectoratului de Poliție Botanica, mun. Chișinău, Inspectoratului General de Poliție privind încasarea indemnizației de eliberare din serviciu, penalității, dobânzii de întârziere și recuperarea prejudiciului moral și se emite o nouă hotărâre, prin care se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Aliona Mardari.

Se încasează de la Inspectoratul General al Polției în beneficiul Alionei Mardari suma impozitului de 6 992,28 lei (șase mii nouă sute nouăzeci și doi lei 28 bani) reținută din indemnizația unică de concediere și cheltuielile de judecată în sumă de 1 000 (una mie) lei.

În rest pretențiile Alionei Mardari se resping.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Svetlana Filincova

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Elena Covalenco

Maria Ghervas